

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Tredje behandling af lovforslag nr. L 25: Forslag til lov om ændring af lov om erstatning til skadelidte værnepligtige m.fl., lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og lov om aktiv socialpolitik. (Konsekvensændringer som følge af arbejdsskaderereformen m.v.).

Af Karen Jespersen (S) og Margrethe Vestager (RV) m.fl.

(Fremsat 11/12 2001. Første behandling 10/1 2002. Betænkning 15/5 2002. Anden behandling 28/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget forkastedes, idet 46 (S, SF, RV og EL) stemte for, 57 (V, DF og KF) imod; 2 (KRF) stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Tredje behandling af lovforslag nr. L 126: Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven. (Ændring af reglerne om ret til kontanthjælp, introduktionsydelse m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 1/3 2002. Første behandling 21/3 2002. Betænkning 17/5 2002. Anden behandling 23/5 2002. Tillægsbetænkning 29/5 2002. Ændringsforslag nr. 6 af 30/5 2002 uden for tillægsbetænkningen af Elsebeth Gerner Nielsen (RV)).

Der var stillet 5 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Elsebeth Gerner Nielsen (RV).

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Som vi allerede har redegjort for tidligere, er vi imod det samlede lovforslag. Men vi er kommet med en række ændringsforslag, som vi i al beskedenhed mener vil gøre lovforslaget bedre, også i forhold til de intentioner, regeringen rent faktisk har med dette lovforslag.

Regeringens intention er, som det er de fleste bekendt, at sikre, at flere mennesker kommer ind på arbejdsmarkedet, og at flere flygtninge og indvandrere får et øget incitament til at komme ind på arbejdsmarkedet. Det er et synspunkt, man godt kan argumentere for, om end jeg ikke synes, det er et stærkt argument, regeringen har. Jeg tror ikke, det nytter særlig meget at holde mennesker på en lav fattigdomsydelse med henblik på at få dem ud på arbejdsmarkedet.

Men hvis man nu går ind på regeringens argumentation og siger, at formålet med lovforslaget alene er at sikre, at flere mennesker kommer i arbejde, må man spørge sig selv: Hvorfor gør regeringen så ikke noget for at rette op på de utilsigtede virkninger, der er af lovforslaget? Her tænker jeg på de mennesker, der rent umiddelbart overhovedet ikke har en chance for at komme ud på arbejdsmarkedet, f.eks. dem, der skal igennem et revalideringsforløb, inden de kan komme ud på arbejdsmarkedet.

Lovforslaget rammer, måske fuldstændig utilsigtet, en række meget svage mennesker, som ikke har en chance for nogen sinde at komme ud på arbejdsmarkedet. Det rammer også nogle, som måske nok har en mulighed for at komme ud på arbejdsmarkedet på et tidspunkt, men først skal gennemgå et særligt forløb, og det er baggrunden for de fire ændringsforslag, Det Radikale Venstre er kommet med.

For det første et forslag om, at det stadig skal være sådan, at hvis man kun er berettiget til brøkdelspension, kan man få suppleret op med kontanthjælp. Formålet med det er at sikre, at mennesker, der af den ene eller den anden grund ikke har formået at optjene fuld ret til førtidspension, stadig kan få de samme muligheder, som de har nu. Det forslag, regeringen er kommet med, altså at fjerne muligheden for at få brøkdelspensionen suppleret op, rammer f.eks. handicappede indvandrere, og er der nogen grund til at ramme dem? Man rammer også danske statsborgere, som af den ene eller den anden grund ikke har optjent fuld ret til førtidspension.